

W Y R O K
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Zbigniew Puskarski (sprawozdawca)

w sprawie **K. Z.**

skazanego z art. 278 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 12 lipca 2012 r.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego

z dnia 13 czerwca 2011 r.,

- 1. uchyla zaskarżony wyrok w części zawierającej orzeczenie o odszkodowaniu, wydane na podstawie art. 415 § 4 k.p.k.;**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy wyrokiem zaocznym z dnia 13 czerwca 2011 r., uznał K. Z. za winnego tego, że w listopadzie 2009 r. w lesie państwowym Nadleśnictwo R. w leśnictwie C. w oddz. 554c dokonał ścięcia a następnie kradzieży drewna gatunek sosna o masie 1,09 m³ (w rzeczywistości wymieniono jednostkę objętości, a nie masy – uwaga SN) i wartości 106,82 zł na szkodę Nadleśnictwo R. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na dwuletni okres próby. Na podstawie art. 290 § 2 k.k. zasądził na rzecz wymienionego Nadleśnictwa nawiązkę w kwocie 213,64 zł, a na podstawie art. 415 § 4 k.p.k. kwotę 106,82 zł, odpowiadającą wartości zagarniętego drzewa.

Wyrok ten uprawomocnił się bez postępowania odwoławczego.

Kasację od powyższego wyroku wniósł Prokurator Generalny, który na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. zaskarżył wyrok na korzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o odszkodowaniu, zasądzonym na podstawie art. 415 § 4 k.p.k. Zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego – art. 415 § 4 i 7 k.p.k., polegające na orzeczeniu w stosunku do oskarżonego K. Z. – na podstawie art. 415 § 4 k.p.k. – odszkodowania w kwocie 106,82 zł na rzecz pokrzywdzonego – Nadleśnictwo R., mimo że zgodnie z treścią art. 415 § 7 k.p.k. zasądzenie odszkodowania było niedopuszczalne, z uwagi na orzeczenie w stosunku do oskarżonego, tym samym wyrokiem, na rzecz tego samego pokrzywdzonego – na podstawie art. 290 § 2 k.k. – nawiązki w kwocie 213,64 zł.

Skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja zasługiwała na uwzględnienie, a jej oczywista zasadność i fakt, że została wniesiona na korzyść oskarżonego pozwoliły wydać rozstrzygnięcie na posiedzeniu, zgodnie z art. 535 § 5 k.p.k. W pełni trafnie Prokurator Generalny podniósł, że w świetle przepisu art. 415 § 7 k.p.k. nie jest dopuszczalne kumulowanie rozstrzygnięć o charakterze kompensacyjnym, odnoszących się do tej samej szkody. Przepis ten stanowi, że w razie orzeczenia przez sąd obowiązku naprawienia szkody,

zadośćuczynienia za doznaną krzywdę lub nawiązki na rzecz pokrzywdzonego, nie stosuje się przepisów §1 i 4 art. 415, a więc nie orzeka się o powództwie cywilnym, jak też nie można z urzędu zasądzić odszkodowania na rzecz pokrzywdzonego. Obligatoryjne, w świetle art. 290 § 2 k.k., orzeczenie nawiązki na rzecz pokrzywdzonego nadleśnictwa wykluczyło zatem możliwość zasądzenia odszkodowania na rzecz tego podmiotu. Zasądzając odszkodowanie, mimo orzeczenia nawiązki, Sąd rażąco naruszył wskazane przez skarżącego przepisy, co nie tylko mogło, ale miało wpływ na treść wyroku.

W celu wyeliminowania zaistniałego uchybienia należało postąpić zgodnie z wnioskiem kasacji, tj. uchylić wyrok w części zawierającej orzeczenie o odszkodowaniu; zbędne było w takim wypadku wydawanie orzeczenia następczego.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku, o kosztach sądowych postępowania kasacyjnego rozstrzygając w oparciu o przepis art. 638 k.p.k.